

154 *Tract. de principatu, &c.*
tio deservit ad doctrinam fa-
luta, & Theologicam stabi-
liendam, & *judicandam*. Ha-
stenus Lugo.

97. Unde sic argumentari li-
cet: Sicut se habet Ecclesia in
rebus fidei, ita proportionali mo-
do in rebus circa fidem: ergo
sicut non errat circa veritates
philosophicas, a quibus aliqua-
tenus pendet veritas revelata,
ita auctoritatem magnam con-
fert, dum utitur, & se inclinat
ad aliquod factum, etsi philo-
sophicum, deserviens tamen ad
declarandum ipsius Ecclesie sen-
sum; sed in primis Ecclesia do-
cet, non esse suae intentionis in
decreto universali de originali
peccato Immaculatam Virginem
comprehendere, pariterque cele-
brat primum instans naturale
Marianae Conceptionis, utitur ex-
pli-

Disp. I. Sect. V. 155
plicatione, & doctrina Damasce-
ni de expectatione naturae ad fru-
ctum gratiae, qui modus physi-
cus Conceptionis perspicue decla-
rat Deigenitricis primordiale
originalis labis praeservationem,
quae est assertio nostra: ergo Ec-
clesia videtur favere assertioni
nostrae.

SECTIO V.

Argumenta contraria.

§. I.

Primum radicale argumentum.

98. **O**bjicies 1. ex Suario,
qui tom. 1. in 3. part.
disp. 16. sect. 2. asserens, Ani-
mam Christi Domini non prius
tempore fuisse creatam, seu exi-
sten-

stentem, quam corpori unitam,
 sic sequitur, & probat: *Hec*
 „ conclusio est de fide primo,
 „ quia in genere de anima hu-
 „ mana id de fide est, ut ex
 „ prima parte suppono, & ele-
 „ ganter probat contra Orige-
 „ nem Cyrillus lib. 1. in Joa-
 „ nem capit. 9. & Nicephorus
 „ lib. 17. historię cap. 18. re-
 „ fert canoem 5. Synodi, ubi
 „ hoc expresse definitur, non
 „ tantum in genere, sed etiam
 „ specialiter de anima Christi,
 „ & in 6. Synodo, act. 11. ubi
 „ contra Eutichem sic ait: *ar-*
 „ *bitror enim, talia proloquen-*
 „ *tem hoc habere persuasum;*
 „ *quod anima, quam Salvator*
 „ *assumpsit, prius in Cœlis sit*
 „ *commorata, quam de MARIA*
 „ *Virgine nasceretur, eamque si-*
 „ *bi Verbum in utero copularit:*

„ *sed*

„ *sed hoc catholica mentes, aut*
 „ *resque non tolerant.* Et infra
 subdit; hunc errorem damnatum
 esse in Origene; & infra lo-
 quens de Christo, ait „ *non al-*
 „ *terius tamen natura erat ejus*
 „ *caro, quam nostra, nec alio*
 „ *illi, quam cæteris hominibus,*
 „ *anima est inspirata principio.*
 „ Idem vero confirmat Dama-
 „ scenus lib. 4. de fide cap. 6.
 „ 99. „ Ratio vero est, quam
 „ supra in littera Divi Thomæ
 „ explicuimus: quia anima, cum
 „ sit forma corporis, natura sua
 „ postulat, ut in ipso corpore,
 „ & informando illud incipiat,
 „ anima vero Christi fuit vera
 „ anima, & ejusdem rationis cum
 „ aliis animabus humanis: ergo
 „ natura sua postulabat hunc
 „ modum inceptionis. Afferere
 „ autem, ex speciali privilegio,

„ &

„ & præter naturam fuisse an-
 „ tea creatam, quam corpori
 „ unitam, & sine fundamento
 „ dicitur, quia nulla est autho-
 „ ritas, aut probabilis ratio ad
 „ hoc asserendum; & hæreticum
 „ est, quia repugnat communi
 „ sensui, traditioni, & definitio-
 „ ni Ecclesiæ, & modo loquendi
 „ Scripturæ, quæ eodem modo
 „ dicit, incepisse Christum, ut
 „ hominem in utero, & ex ute-
 „ ro Virginis, sicut alios *homines*:
 „ ergo asserere, animam Virginis
 „ prius fuisse creatam, seu existen-
 „ tem, quam unitam, est parum
 „ tutum in fide. Distinguo conse-
 „ quens: asserere prius prioritate
 „ temporis, concedo; prioritate tan-
 „ tum naturæ, nego consequentiam.
 „ 100. Totus nifus Eximii Sua-
 „ rii est probare, & stabilire, non
 „ fuisse animam Christi Domini
 „ prius

prius tempore creatam, quam cor-
 „ pori unitam; sed non exclusit
 „ prioritatem naturæ: nam sicut
 „ ipsemet testatur, & defendit,
 „ prius natura subsistit anima Chri-
 „ sti Domini subsistentia Divina,
 „ quam corpori uniretur, quin istius-
 „ modi assertioni ullomodo adver-
 „ sentur neque Ecclesiæ definitio-
 „ nes, neque autoritates Patrum:
 „ igitur cum nos tantum asseramus
 „ prioritatem naturæ animæ crea-
 „ tæ in sanctitate respectu corpo-
 „ ris, nihil facit contra nos, sicut
 „ nec contra ipsum loquentem de
 „ subsistentia faciunt autoritates.
 „ Et certe Sancti Patres loquun-
 „ tur de præexistentia temporali
 „ animæ ad corpus, & contra di-
 „ centes, ut erant Pagani, animas
 „ peccasse in Cælo; & contra om-
 „ nes Origenis blasphemiam sequen-
 „ tes, quod animæ præexistebant,
 „ ac

ac in pœnam peccatorum suorum in corpora demissæ sunt, ut emendatæ resipiscerent, easque oportere amplius non peccare. Similiter Origenes adjunxit blasphemiam de anima Christi existente unita Verbo, antequam carnem sumeret ex Virgine. Quod plane loquitur de temporali præexistencia, nam dicebant isti, animas præextitisse corporibus, simili more, ac post mortem operantur, cognoscunt, & intelligunt extra corpus. Quod est argumentum Patrum dicentium, quomodo animæ non recordantur de eis, quæ egerunt ante earum natiuitatem? Et similiter loquebantur de anima Christi.

101. Et Cyrillus lib. 1. in Joannem cap. 9. totus est in refutando errore dicentium, animas fuisse creatas ante corpora in quodam

dam statu Beatitudinis naturalis, & propter earum turpia desideria, & peccata, inclusas fuisse in corporibus, velut in speluncis, ac carceribus. Contra quos, inter alia, optime opponit Cyrillus, quod sæmina non concipiet, donec anima aliqua peccet in Cœlo. Sexta Synodus act. 11. contra Nestorium, & alios docet de Christo: *Simul quippe caro, simul Dei Verbi caro, simul caro animata rationalis, simul Dei Verbi caro animata rationalis.* Et infra: *ex inuolabili namque, & Virginali Sanguine, atque Immaculatæ Virginis MARIE Verbum vere factum est Incarnatum, & veraciter homo, & in utero Virgineo deportatus, ut tempus explevit legitimi puerperii, & per singula naturalia, & peccatum non trahentia nobis hominibus simi-*

milis factus. Unde vides, totam Ecclesiæ doctrinam nos ad unguem amplecti. 1. quia confitemur, animas omnium hominum creari in tempore, & non creari, nisi ad exigentiam naturæ, nempe generantis, & corporis ultimo organizati animam existentis.

102. Hoc ipsum statuimus de Virgine, nimirum, quod ejus anima fuit creata in tempore, & non creari, nisi ad exigentiam generantis Parentis, & corporis ultimo organizati. Discrimen, quod statuimus, est, quod fuit creata extra corpus, sed ita, ut in singulari hac Conceptione nihil præjudicaretur naturæ, cum ejus primum instans essendi fuerit etiam primum instans reale informandi: igitur nihil video, quo fidei dogmatibus citatis, adver-

se-

semur, & quod singulariter diccuramus de illa, de qua dictum est *singulariter sum Ego, donec transeam*: Psal. 120. & de qua Aug. serm. 2. de Assumpt. *inestimabilis sanctificationis gratia, quantum in corpore Virginis valuerit, illi solum notum est, qui de ejus natura naturam suscepit.* Quæ appellatur a Tertulliano, *Cura Divini ingenii.* Quid mirum, dum *Sapientia edificabat sibi domum* Prov. 9. excogitaret modum singularem, ut jaceret fundamenta ejus in montibus Sanctis? Quod ut clarescat, respondeamus Eximio dicenti, quod asserere, ex speciali privilegio, & præter naturam animam Christi Domini fuisse antea creatam, quam corpori unitam, & sine fundamento dicitur, quia nulla est autoritas; aut

aut probabilis ratio ad hoc asserendum, & hæreticum est, quia repugnat communi sensui, traditioni Ecclesiæ, & modo loquendi Scripturæ, quæ, eodem modo, dicit, incepisse Christum, ut hominem in utero, & ex utero Virginis, sicut alios homines.

103. Respondeo ergo, nos procedere tutos in fide, cum animam Virginis defensem creatam, sicut alios homines ex utero Matris, cum ad exigentiam organizati seminis creata fuisset anima in utero, & cum ejus primum instans creationis fuerit etiam primum instans informationis. Libentissime fateor, animam Christi Domini fuisse creatam primo intra corpus, quia non datur fundamentum ad aliud stabilendum. Quia ponere animam

animam Christi tempore præexistentem ad corpus, ut volebant hæretici damnati a Synodo sexta, vel erat ponere animam subsistentem subsistentia creata, atque adeo prius esse Personam humanam, quod erat clare diffusum Ecclesiæ; vel erat ponere animam Christi subsistentem subsistentia Verbi, & hoc erat fateri Christum quoad essentiam, virtutem, & formam existentem, antequam conciperetur, quod non solum in Theologia est hæreticum; sed absurdum maximum in Philosophia, ut per se patet. Dicere autem, animam Christi Domini fuisse creatam extra corpus, & in eodem instanti corpori unitam, est loqui sine fundamento.

104. Nam ideo hoc asserimus de Virgine, quia cum descendat per

per naturalem propagationem ab Adamo, & concipiantur maculati omnes ita descendentes, cogit nos ipsa Ecclesia originalem Virginis immunitatem celebrans, ut adstruamus modum connaturaliorem firmandi hoc in Virgine privilegium; & cum sit speciale privilegium naturæ Virgineæ, quid mirum, fundetur in aliqua specialitate ipsiusmet Virgineæ naturæ? In Christo enim Domino habemus fundamenta de fide ad illum eximendum de originali labe: 1. Personalitatem, & Divinitatem Verbi: 2. quod ordine executionis carne prius unita Verbo, quam animæ, unitur animæ corpus jam Divinum: 3. quia Christus non fuit Persona humana, sed Divina: 4. quia non descendit ab Adamo per naturalem propagationem,

nem, cum conceptus sit ex Spiritu Sancto, & MARIA Virgine temporaliter, idem, qui ab æterno erat in splendoribus Sanctorum genitus. Pōnimus in Christo specialia, ad quæ habemus fundamentum, Conceptionem instantaneam, etiamsi non sit in aliis hominibus naturalis; editum in lucem per penetrationem claustris Virginalis, & alia similia. At cum istæ sanctitatis radices, & præservationis non dentur in Virgine præter gratiam, qua fuit a Spiritu Sancto præservata, recte ponimus hanc gratiam ita prævenientem, & præcedentem ad peccatum, ut anima Virgineæ, subjectum ejus, prius sit extra corpus Sanctæ, quam intra corpus inquinata: igitur adsunt pro nobis, & fundamenta Catholica, & vehementes rationes.

105. Dices adhuc: si nostra assertio non opponitur fidei, clarior erat defendere, Conceptionem Virginis accidisse in duplici instanti reali: ponere in primo animam Virginis creatam ad exigentiam corporis ultimo organizati, & in secundo instanti reali infusionem in corpus, & informationem, & sic evadere confusionem prioritatum, & posterioritatum naturæ, & intelligibilitatem motus localis instantanei: ergo sic debet poni, ut clarius procedamus. Nego plane antecedens: primo, quia hoc non est tam connaturale, & excedit aliquanto plus sphœram naturæ: quod fugere debet Theologus in componendis difficultatibus, quamtumvis arduis.

106. Secundo: propter modum loquendi Alexandri Septimi

mi in Bulla edita die octavo Decembris anni 1661. Pontificatus sui anno 7. quæ incipit: *Sollicitudo Ecclesiarum*: in §. 1. ita loquitur: *Sane vetus est Christi*
 „ *fidei* fidelium erga Beatam MA-
 „ *RIAM* Virginem Matrem pietas sentientium, ejus animam
 „ in primo instanti creationis,
 „ atque infusionis in corpus fuisse
 „ speciali Dei gratia, & privilegio intuitu meritorum Jesu-Christi ejus Filii humani
 „ generis Redemptoris, a macula peccati originalis præservatam *immunem*. Et §. 4. confirmat Constitutiones editas in favorem sententiæ assertentis:
 „ *animam* Beatissimam MARIÆ
 „ Virginis in sui creatione, &
 „ in corpus infusione Spiritus Sancti gratia donatam, & a peccato originali præservatam *fuisse*.

se. Unde liquido claret, primum instans reale creationis animæ Virgineæ fuisse ipsissimum instans infusionis in corpus. Et cum Pontifex Spiritu Sancto afflatus bis per distinctos terminos utatur vocibus *creationis*, atque *infusionis in corpus*, dat nobis animum ad probabiliter asserendum, prius natura animam Virginis creatam extra corpus, & postea natura infusam in ipsomet Immaculatæ Conceptionis instanti.

§. II.

Alia argumenta.

107. **O**bjicies 1. duplex contradictorium nequit in eodem instanti reali nec Divinitus verificari; sed esse animam

nam extra corpus dicit realem carentiam unionis, & esse intra corpus positivam unionem: ergo nequeunt verificari de anima Virginea in eodem instanti reali. Respondeo distinguendo minorem: esse extra formaliter dicit carentiam unionis, permitto, propter postea dicenda; esse extra præscissive, nego: nam præscindit ab unione, & ejus carentia. In signo quippe naturæ animæ informativæ solum intelligitur constitutivum actus primi informandi, & cum anima sit proxime æque potens informare corpus, creata extra vel intra, præscindit in illo signo a creatione extra, vel intra, ac proinde tam ab unione, quam a carentia physica unionis. Si enim informat, dabitur unio in illo instanti reali, & si non informat,

dabitur carentia physica unionis, a quibus præscindit in primo signo.

108. Instabis: quamvis non intelligatur in signo naturæ ly. *extra corpus*, tamen anima vere, & physice est extra corpus; sed dum anima vere, & physice est extra corpus, datur physice carentia unionis: ergo dabitur in illo instanti unio, & carentia unionis. Concessa majori, distingo minorem: dum anima est extra corpus permanentemente, & immobiliter, datur &c. concedo, dum est mobiliter, & transeunter, subdistinguo: si transiret de duratione in durationem, concedo propositionem, & nego suppositum; si transeat tantum de loco in locum, nego.

109. Si dicas: anima Virginea

nea ut producta a Deo involvit in signo naturæ posteriori respectu Dei causantis constitutive esse extra corpus: quia intentum Dei animam causantis fuit creatio extra; sed quod constituit signum posterius natura respectu Dei, debet constituere signum prius respectu corporis informandi: ergo *extra* intelligitur in signo naturæ animæ informativæ. Distinguo majorem: fuit creatio extra mobiliter, & ut informaret intra corpus, concedo; permanentemente, & ut quiesceret extra, nego: distingoque minorem: quod adæquatum, nego; quod inadæquatum, concedo. Sicut Angelus cum gratia constituit signum posterius naturæ respectu Dei illum creatis, & tamen gratia non constituit signum prius natura respec-

Actu operationis liberæ Angelicæ.
 Permissi superiorem majorem :
 quia apud defendentes unionem
 indistinctam a partibus simul sum-
 ptis, non videtur implicare,
 quod in eodem instanti reali fit
 anima unita, & non unita :
 quia simultas non deficit tantum
 per defectum absolutum cujuslibet
 partis; sed etiam per defe-
 ctum respectivum, seu per sepa-
 rationem unius partis ab alia,
 quæ fieri potest in uno instanti
 absque contradictione, sicut An-
 gelus relinquens locum A, ut
 proximum B acquirat, quod om-
 nibus judicatur accidere in in-
 stanti, verificat, esse separatum,
 & non esse localiter separatum
 a loco A, quin hinc sequatur;
 vel carentia Angeli, vel loci,
 sed tantummodo realis separatio.

110. Idcirco, quando homo

mo-

moritur (si unio sit indistincta)
 potest in eodem instanti transire
 de vita ad mortem, & anima,
 de non separata ad separatam :
 quia tunc tantum est transitus
 de loco in locum, quod acci-
 dere potest in instanti. Si vero
 fit unio distincta, videtur, non
 posse transire in instanti de vita
 ad mortem : quia tunc esse in-
 tra corpus dicit positivam unio-
 nem, & esse extra corpus per-
 manenter dicit carentiam positi-
 vam unionis, quæ est carentia
 physica absoluta entis positivi,
 et si modalis, ac proinde phy-
 sicum contradictorium unionis. Si
 vero replices: quod anima Vir-
 ginea tardius in isto casu intel-
 ligeretur unita corpori, ac si
 intra corpus ipsum crearetur :
 Tibi distinguam : tardius tardi-
 tate rationis cum fundamento in

H 4 re,

re, concedo; tarditate temporis, nego suppositum, quod in instanti reali detur tarditas, cum sit indivisibile punctum. Verum est, quod hæc Conceptio connotans unicum instans, dat fundamentum ad multiplicanda signa rationis, & ut concipiatur prius signum extraneitatis, quam intraneitatis, sicut homo quoddam indivisibile ætherogeneum dat fundamentum, ut concipiatur animal, vel formaliter, vel objective distinctum a rationali, quin ob hoc detur a parte rei distinctio plus quam fundamentalis, certe non realis absoluta. Ista tarditas in informando est completeve rationis, & tantum fundamentaliter realis in hoc instanti, quod vocare poteris in phrasi Eximii loquentis de locali motu Angelorum, *instans æther-*

ætherogeneum. Insuper hæc tarditas est, naturam expectare gratiæ fructum, quod est assumptum Damasceni, & nostrum. Præterea nunquam intelligitur in signo priori naturæ carentia impediendi auferibilis per actum secundum, ideoque præscindit primum signum animæ informativæ ab intraneitate; & ejus carentia per ipsam intraneitatem auferibili.

III. Objic. 2. hæc sunt contradictoria: *omnes naturaliter propagati ab Adamo contrahunt peccatum originale; aliqua naturaliter propagata ab Adamo non contrahit peccatum originale:* ergo si Virgo MARIA fuit apud nos naturaliter propagata, etiam in sensu composito creationis animæ extra corpus, nostra sententia non explicat physice Myste-
 H 5 rium,

178 *Tract. de principatu, &c.*
rium, quod subiacere relinquit
contradictioni. Distinguo ante-
cedens: sunt contradictoria, si
eodem modo supponant termini
in propositione affirmativa, ac
negativa, concedo propositionem;
& nego suppositum; si
diversimode supponant, nego.
In prima quippe propositione
supponit naturalis propagatio pro
propagatione communi, in qua
natura antevertit gratiam; in
secunda supponit pro propagatio-
ne singulari, ubi gratia antevertit
naturam; ideo secunda non
negat, quod affirmat prima:
quia cum naturalis propagatio
fiat duplici modo, communi,
& singulari, ideo aliter loquitur
secunda propositio, ac prima;
& cum ratio formalis contrahen-
di originale sit propagatio ab
Adamo, variatio significationis
in

Disp. I. Sect. V. 179
in modo objectivo variat substan-
tialiter negationem formalem.
112. Quare prima propositio
æquivalet huic: *omnes geniti ab
Adamo contrahunt peccatum ori-
ginale, quia sunt naturaliter pro-
pagati propagatione communi, ubi
corpus inquinatum maculat ani-
mam, quam antevertit.* Sensus
secundæ est: *Virgo non contra-
hit peccatum originale, quia sin-
gulariter propagata, corpus expe-
ctavit informationem animæ crea-
tæ extra ipsum, & vi decreti
preservativi creatæ in gratia:*
quod tam longe abest a contra-
dictione, ut optime logice con-
ciliantur ambæ propositiones,
eum nec universalis affirmet,
quod negat particularis; nec par-
ticularis neget, quod affirmat
universalis. Explicaturque, Tri-
dentinum non sibi adversari, dum
H 6 post

post decretum universale de contractione originalis ab hominibus naturaliter ab Adamo propagatis, dicit, non esse suæ intentionis Immaculatam Virginem comprehendere: Sicut non est contradictio: *omnes descendentes ab Adamo sunt filii Adami; aliqua (nempe Eva) descendens ab Adamo non est filia Adami:* quia descendencia in prima propositione supponit pro descendencia communi, & per generationem, & in secunda pro descendencia singulari per factionem, vel ædificationem.

113. Objicies 3. stante hac conclusione, Conceptio Beatæ Virginis fuit vel præternaturalis, vel miraculosa: ergo Sanctissima Anna non fuit Mater naturalis Virginis, nec Virgo naturaliter ab Adamo propagata; quod

quod utrumque videtur absurdum. Distinguo ultimum consequens: non fuit naturaliter propagata, prout naturaliter contrahitur miraculoso, & supernaturali: nego, prout naturaliter contrahitur singulari, concedo. Sed nego, hanc singularitatem extraxisse Virgineam Conceptionem a vero conceptu, & adæquato naturalitatis, cum talis singularitas non sit contra naturam, sed tantum præter ordinem communem naturæ: nec supra, cum Deus operetur juxta exigentias rerum, & tantummodo operetur singulari modo. Ad modum quo licet juxta communem methodum naturæ filii nascantur post novem decursos menses, non est contra naturam, quod aliqui nascantur post septem menses, neque ideo istorum

rum nativitas definit esse naturalis: quia singularitas hæc, non est contra, nec supra naturam, sed tantum præter.

114. Nam sicut in ordine gratiæ notat Eximius lib. 9. de gratiæ cap. 8. citatus a Godoy q. 109. tract. 5. disp. 45. §. 2. num. 15. in ordine gratiæ vocat speciale privilegium non semper quod est contra legem communem, sed etiam quod est supra legem, nimirum illud, quod ex communi lege non datur, non tamen est contra legem, quia nulla stat, quæ contradicat lex. Hoc simili modo discurrere possumus in ordine naturæ, potest aliquid speciale accidere contra communem exigentiam naturæ, & aliquid speciale præter exigentiam communem: quia quamvis non communiter accidat in natura, non da-

datur in natura exigentia contraria illi specialitati, ut accidit in nostro casu. Verum est, quod communiter anima creatur intra corpus, sed non datur exigentia in natura, ut anima non creetur extra corpus, dummodo creetur ad exigentiam ipsius corporis, & ipsissimum instans creationis animæ sit instans reale informationis, ut late probavimus supra nixi probabilibus Philosophorum sententiis. Sicut in statu innocentiae Homo naturaliter non moreretur, ac proinde naturaliter non separaretur anima a corpore nutrito fructu Ligni vitæ, ut patet ex 3. Genes. *Ne forte mirat manum suam, & sumat etiam de Ligno vitæ, & comedat, & vivat in æternum;* & in statu lapsus est quoque naturalis mors, & animæ separatio a cor-

pore impedito nutriri fructu Ligni vitæ . Igitur quid mirum , quod sit naturalis omnibus creatio animarum intra corpora ex defectu Decreti præservativi , & quod vi ipsius Decreti sit etiam naturalis creatio animæ Virgineæ extra suum corpus . Ergo hominis naturali propagationi cur non poterit consociari naturalitas , foederabilis cum creatione animæ intra corpus , & cum creatione extra corpus modo explicato ? Quod ut melius percipias , inquirunt Theologi : an B. Virgo defacto physice influxerit in unionem hypostaticam , & utrum talis influxus fuerit omnino necessarius , ut vera Dei Mater existet ? Defendentes hanc secundam partem , ut est Pater Barbianus controv. 1. disp. 1. & 2. Aranda , & plures Recentiores ,

te-

tenentur respondere ad argumentum de naturali Maternitate Virginis respectu Christi . Immo P. Muniessa disp. 1. de Incarnatione sect. 10. respondens ad argumenta contra suam conclusionem stabilientem unicam unionem supernaturalem , & hypostaticam in Christo Domino ad numerum 122. hæc habet .

115. „ *Nec per inde sequitur ;*
 „ quod humanitas Christi non
 „ sit humanitas naturalis ; est enim
 „ absolute naturalis ; utpote
 „ composita ex corpore , &
 „ anima naturalibus , quæ in rigore
 „ philosophico sunt natura , & nihil aliud significatur
 „ directe per *humanitas* , seu *natura humana* , quamvis oblique
 „ significetur unio . Dicitur
 „ potest theologice etiam loquendo
 „ de naturali contraposte ad
 „ su-

„ supernaturale , humanitatem
 „ Christi esse naturalem in en-
 „ titate, & supernaturalem quo-
 „ ad modum, ut loquitur Ovie-
 „ dus *controv. 6. de gratia, pun-*
 „ „ *cto 3. num. 17. quatenus nem-*
 „ „ *pe modus, quo ununtur ejus*
 „ „ *partes, in hac nostra senten-*
 „ „ *tia, supernaturalis est: & seor-*
 „ „ *sim etiam a nostra sententia,*
 „ „ *modus, quo producta fuit in*
 „ „ *utero Virginis, & modus, quo*
 „ „ *expoliata subsistentia sibi con-*
 „ „ *naturali sistit in alieno sup-*
 „ „ *posito, supernaturalis est.*

116. „ Similiter nego, quod
 „ perinde humanitas Christi non
 „ sit ejusdem speciei cum no-
 „ stra: nam etiam in nobis, ut
 „ cum multis opinor, uniones
 „ singulorum hominum specie
 „ saltem logica differunt, quin
 „ perinde specie differant singu-
 „ lo-

„ lorum humanitates. Quorum
 „ ratio est: quia humanitates,
 „ seu naturas humanas dici ejus-
 „ dem speciei sumitur a corpo-
 „ re, & anima, quæ natura
 „ sunt, & sunt in singulis, &
 „ in Christo ejusdem speciei,
 „ quidquid sit de unione, quæ
 „ utique natura non est in phra-
 „ si Philosophorum, sed natu-
 „ ræ modus. Quod si ratione
 „ istius modi vellet aliquis re-
 „ torquens rectum loquendi sty-
 „ lum dicere, humanitates esse
 „ specie diversas secundumquid,
 „ nihil aliud dicet, nisi huma-
 „ nitates numero diversas inclu-
 „ dere modos specie diversos.
 „ Quid inde ad rem, & absolu-
 „ tum modum loquendi? Postea
 „ num. 125. sic pergit.

117. „ *Objicitur 6. quia se-*
 „ „ *queretur, B. Virginem non ef-*
 „ „ *se*

„ se Matrem naturalem : nam
 „ eatenus fuit Mater, quatenus
 „ produxit unionem humanam
 „ Christi; sed hanc, si identifi-
 „ catur cum hypostatica super-
 „ naturalissima, non produxisset
 „ naturaliter : ergo . Ad quod
 „ paucis intermissis, hæc habet :
 „ *in secundo sensu* admitto se-
 „ quelam, ejusque probationem :
 „ sic enim Elisabetha non fuit
 „ Mater naturalis Baptistæ, sed
 „ miraculosa : nec sequela sic
 „ quidquam redolet absurdi, quod
 „ præsertim sic loquatur D. Tho-
 „ mas quæst. 33. artic. 4. *Con-*
 „ *ceptio Christi debet dici sim-*
 „ *pliciter miraculosa, & super-*
 „ *naturalis* : citatque Sanctum
 „ Dionysium dicentem, MA-
 „ RIAM supernaturaliter con-
 „ cepisse ; quo tendit quotidia-
 „ na illa Virginis invocatio :

„ *Ma-*

„ *Mater admirabilis* : & ut cum
 „ Sancto Ildefonso loquar, *quid*
 „ *est, quod legem nature requi-*
 „ *rimus in MARIA, ubi totum,*
 „ *quod fuit in ea, possidet Spi-*
 „ *ritus Sanctus* ? Sic etiam Bo-
 „ naventura, Basilius, & Ga-
 „ briel .

118. Ubi vides: quod si Chri-
 stus dicitur apud tantum Docto-
 rem homo naturalis, etiam con-
 flatus unione intrinseca superna-
 turalissima, quia est tantum mo-
 dus, & non natura, quid novi
 est, esse naturalissimam Virginis
 Conceptionem, ubi anima hu-
 mana, humanum corpus, unio
 naturalis intervenit ? Non est
 enim miraculosum corpus instan-
 taneæ organizatum, apud plures;
 quia omnia corpora sic concipi
 defendunt, ut videre est apud
 Paulum Zachiam supra citatum :

nec

nec miraculosa creatio animæ ad exigentiam corporis in eodem instanti informandi, ac per consequens nec actio creativa extra corpus: & quamvis hic modus creationis esset apud aliquem supernaturalis, adhuc Conceptio Virginea esset omnimodo naturalis, quia extrinsece manet extra compositum humanum Virgineum. Non enim loquimur hic de miraculo se tenente ex parte extrinsecæ causæ, sed de Conceptione passive sumpta, seu de termino generationis, ut videtur confundere Muniesla.

119. Sic enim libenter concedam tibi, Annam, utpote sterilem, esse Matrem miraculosam Virginis, sicut fuit altera Anna Samuelis, & Elisabetha Baptistæ; sed intelligens, totum miraculum se habere ex parte

Annæ, sicque esse Matrem aliquomodo miraculosam Virginis omnimodo intrinseco naturaliter Conceptæ, contra quod erat probandum, ut aliquam vim argumentum haberet. Nec ab Elisabetha fit paritas ad Virginem, nec per consequens ab Anna ad ipsam Virginem respectu Christi Domini: quia Corpus Christi fuit conceptum ex MARIA Virgine, & Spiritu Sancto, non ex semine Viri, & in hoc sensu loquuntur Sancti Patres non requirentes legem naturæ in MARIA concipiente Christum; quia hoc miraculum refunditur in ipsum Christi corpus, constituitque illud miraculosum, præter alia mirabilia, quæ reperiuntur in Christo: ut bene Divus Bernardus, *generationem Christi quis enarrabit. Nec similem mihi vi-*

Ja est, nec habere sequentem, gaudia Matris habens cum Virginitatis honore: ergo Conceptio Virginea a nobis explicata manet omnino naturalis, quamvis non ordinaria methodo, sed singulari.

§. III.

Reliqua argumenta.

120. **O**bjicies 4. si per singularem generationem eximeretur descendens ab Adamo a peccato originali, monstrum humanum non contraheret originale peccatum; sed hoc est maximum absurdum: ergo generatio modo singulari non præservat a peccato originali. Roboratur: humanæ historiæ referunt ex fœmina, & masculo irratio-

rationali sæpe fuisse genitos homines, ut constat ex Nicolao Florentino ferm. 6. tract. 10. cap. 23. & Ludovico Semollo lib. de naturalibus facultatibus, referentibus, cum fœmina concubuisse Ursum, ex quorum congressu natus fuit filius, vir strenuus, & probus, ex quo nobilissimum Italiæ genus fuit exortum; sed iste homo contraxit originale, non obstante ejus singularissima conceptione: ergo non obstat singularis conceptio ad vitiationem originalis peccati. Urgetur: quamvis B. Virgo sit ita singulariter concepta, est ejus conceptio omnino naturalis: ergo relinquit Virginem naturalem filiam Adami per naturalem propagationem: ergo difficultatem Mysterii relinquimus intactam.

121. Respondeo distinguendo majorem: si singularem per generationem singularitate consistente in eo, quod antevertat corpus animam, nego; alia singularitate, concedo. Non ponimus præservationem Virginis in quolibet singularitate, sed in singularitate natura sua aptissima, ut impediretur effectus carnis, quod est peccatum: sicut adstruentes distinctionem virtuales in Divinis solum ponunt eam inter prædicata, quæ alias contradictionem involverent, ut concordent Philosophiam cum Mystero, ita nos solum ponimus hanc singularitatem, ubi per occursum formarum contrariarum intelligatur impeditus effectus corporis; quod est valde Philosophiæ consonum. Nam sic ponitur in statu connaturaliori anima ut vi

De-

Decreti præservativi ornata gratia impediatur effectus corporis, & peccati: quælibet alia singularitas, quæ relinquat semen organicum expeditum, vel per modum causæ physicæ, aut moralis, vel per modum conditionis ad transfundendam originalem labem, est omnino impertinens ad rem præsentem.

122. Ad roboramentum respondet Godoy quæst. 81. de peccato originali tract. 4. disp. 36. §. ultimo, num. 64. historias illas fabulosas esse, nec admittendas, ut pote cum principiis Philosophiæ, & fidei repugnantes: illis quidem, quia Pater generans debet esse causa principalis filii, & consequenter æque perfectus cum illo; masculus autem irrationalis rationalem hominem in perfectione nequit exæquare.

I 2

Re-

Repugnant etiam cum Scriptura Sacra asserente *Deum ex uno omne genus humanum fecisse*, scilicet ex Adamo, & semine illius, ut exponit Glossa interlinearis ibidem. Et Augustinus lib. 1. de anima, & ejus origine cap. 17. tales autem homines non essent ex Adamo tamquam ex activo principio. Deinde de fide est, omnes homines indigere redemptione per Christum, quod de illis sic natis verificari nequit: cum originale peccatum non haberent, quod media generatione a semine active concurrente traducitur. Unde quod asseritur, Italiae genus ab Urso originem traxisse, non de urso irrationali bruto, sed de homine urso in aliquibus proprietatibus simili v.g. in ferocitate, aut cibi parcitate est intelligendum.

123. Ad urgentiam respondeo distinguendo antecedens: quamvis sit singularis, est naturalis communi naturalitate, nego; aliqua naturalitate, subdistinguo: ita ut sola hæc naturalitas sit causa præservationis peccati, nego; ita ut sit congruens fundamentum, ut intelligatur gratia antevergens inquinamentum naturæ, concedo. Volo dicere: ex eo præcise, quod anima Virginis fuisset creata extra corpus nude sumpta sine ornamento gratiæ, non evaderet originale peccatum, cum corpus expeditum evomeret suum effectum in animam non illi resistentem; ast cum anima supponatur in gratia concepta, ut impediret peccatum naturæ, & explicemus hanc præservationem per formam physicam, debemus modo con-

naturaliori ponere gratiam præ-existentm in anima Virginis tam in ordine intentionis, quam in ordine executionis Dei præservantis, qui, licet possit aliis modis, juxta morem suum operandi, creavit animam Virgineam extra corpus, ut natura tantisper expectaret, donec gratia fructum suum produxisset: nam sicut dum gratia physice expellit peccatum, tam in ordine intentionis, quam in ordine executionis intelligitur anima peccatrix, ita dum præservat, & impedit peccatum, ut accidit in Virgine, debet prius intelligi anima justa, quam corpus possit fructum peccati producere; sed hoc nullo clariori modo intelligitur, nisi prius creata, quam corporata intelligatur, & non potest intelligi prius creata, quam cor-

corporata, nisi intelligatur creata extra corpus: ergo ita debet intelligi.

124. Ad modum quo Theologi agentes de Incarnatione, sumpto fundamento a fide, dicunt, animam Christi ordine executionis prius esse unitam Verbo, quam corpori, & similiter carnem prius unitam Verbo, quam animæ, ut explicent, quomodo corpus, & anima Christi non eruperint in subsistentiam humanam, sive hæc consistat in modo positivo, sive negativo, seu carentia unionis ad illud, nam si Verbum non præsupponeretur existens ante animam, & corpus Christi Domini, & cogerentur adstruere simultaneam primam existentiam Verbi in eodem instanti reali creationis animæ, & informationis corporis, labor

Theologorum confisteret in excogitando modo, quo darent Divino Verbo (nunc Æterno, in illa hypotesi temporali) præcedentiam naturæ in ordine executionis ad animam, & corpus Christi, sicut modo dant unioni ipsius Verbi cum anima, & corpore, non dum intellectus unitis inter se, ut declarent, quomodo Verbum per sui physicam exhibitionem præservavit naturam ab humana subsistentia, in quam propria natura erumperet, nisi a validiori forma, vel quasi forma impediretur: quia non potest intelligi in ulla Philosophia effectus impeditus ab aliquo principio physico, quin præintelligatur tale principium ad effectum impeditum; alias effectus non esset impeditus, sed expulsus.

125. En nostram doctrinam circa Conceptionem Virgineam. Nos non dicimus, sufficere ad præservationem, Conceptionem Virgineam ita dispositam esse, ut anima Virginis creata extra corpus sit sufficiens fundamentum ad præservationem a peccato: quia quamvis animam ita crearetur, si crearetur sine gratia, in signo informationis macularetur peccato: cum corpus humanum propagatum produceret suum effectum, nullo impediente; & hæc doctrina extendenda est ad quamlibet propagationem humanam, quantumvis singularem, vel monstruosam, si intra spheram naturæ adstruatur: nam semper ac verificetur animam creatam ad exigentiam seminis organizati descendens ab Adamo infundi in corpus, intelligitur plane con-

tractio originalis nœvi ; quod asserimus, est : quod cum Virgo præservata fuisset ab originali, non media natura, sed gratiæ viribus, debuit intelligi hæc gratia, ac per consequens subjectum illius, anima Virginea præcedens natura ordine executionis ad subjectum transfusivum peccati, nempe corpus.

126. Et cum aliunde corpus debeat præsupponi ordine executionis prius natura ad creationem animæ, utpote ista creata ad exigentiam illius, unicum crediderim medium adstruere, animam Virgineam creatam extra corpus in gratia, & ita plane absque ulla contradictione percipitur Marianum corpus prius formatum prioritatem naturæ in ordine executionis, attendente providentia naturæ, & anima posterior.

rior in ordine executionis ipsa naturæ providentia attendente ; attendente vero ordine gratiæ prior ordine executionis fuit anima Virginis, utpote extra corpus sanctificata, & posterius infusa corpori, ita ut sanctificatio præcederet informationem, ac per consequens prius intelligeretur Sancta, quam informans, ac per consequens incapax contrahendi vi informationis peccatum. Et cum hoc medium videatur plane philosophicum, cum non repugnent prioritates, & posterioritates ejusdem de eodem in diversis lineis, & per diversos respectus, hoc medium eligimus ad intelligentiam Mysteriorum.

127. Argumenta convincentia, quæ congerit Divus Thomas lib. 2. contra Gentiles capit. 83. non faciunt contra nos : nam

ibi loquitur contra Gentes defendentes animas creatas ab aeterno, & contra Origenem, & alios Platonicis doctrinis imbutos, eas cum Mundo creatas propugnantes: & etiam contra Manichæos pro transmigratione Platonica nomen dantes, quos Angelicus Magister doctissime refutat armatus philosophicis principiis, ut videre est in toto cap. 83. Nos autem cum ponamus animam Virgineam creatam ad corporis exigentiam juxta totam intentionem generantis, & naturæ, suaque natura corpus exigens animam, & animam exigentem unionem cum corpore in ipso instanti reali exequendam, in nullum incidimus absurdum ponderatum a Divo Thoma: facimus unum per se individuum humanum genitum, & animam propria

pria natura motam, propria exigentia, propria inclinatione ad informandum suum corpus; sicut in morte hominis ipsa anima propria natura defectu corpori temperamenti ita exigente relinquit in unico instanti reali, & egreditur extra corpus.

128. Duo demum advertas, velim: primum sit, quod etiam apud defendentes præsentiam in modo superaddito distincto a re, & loco (nam apud ponentes præsentiam vel in actione productiva, vel in simultate rei, & loci, perspicua procedit assertio nostra) non datur ulla contradictio in instantaneo motu, nempe præsentia *A* v. g. & defectus positivus ipsius præsentia *A* per productionem novi modi: nam cum præsentia sit determinatio, ut res sit in uno loco potius

tius quam in alio, potes dividere præsentiam in præsentiam *quietam*, & in præsentiam *transitivam mobilem*. Prima est determinatio, ut res præsens quiescat in uno loco. Secunda est determinatio, ut res præsentetur mobiliter per plura loca, qui modus, cum recipiatur in re se movente, non perit, donec ipsa res incipit quiescere in aliquo loco; alias non posset variari locus in instanti, & multiplicatis instantibus pro multiplicatione locorum, non posset Angelus descendere de Cælo naturaliter nisi per plurimos annos. Secundo adverte, quod nos non defendimus Virginem evasisse originale, *quia proxime, & formaliter* fuerit ejus anima singulariter primo creata extra corpus, sed *quia remote, & connatu-*

turaliter, quatenus gratia, quæ fuit ratio formalis præservationis postulabat singularem istam creationem, ut connaturaliori modo præexpelleret originalem labem.

129. Aliis argumentis superfedo, quia non faciunt directe contra nostram assertionem, vel eorum solutio facile infertur ex dictis scholastico lumine perfuso. Nam argumenta physica contra privationem naturalem formæ in materia, contra instantaneam generationem, contra motum localem instantaneum spirituum, impugnant directas opiniones, & respondentur a suis Patronis locis allegatis, non vero impugnant probabilitatem ipsarum opinionum, cum sibi met ipsi adversantes nec possint, nec audeant rationabiliter negare probabilitatem opinionum, quas

impugnant; cumque nos defendamus, conclusionem nostram evenisse posse, nullo miraculo interveniente apud plures Authores, parvo admodum miraculo apud aliquos, & apud omnes probabiliter sine ullo miraculo, manus damus omnibus, & recte procedimus ostendendo, Deum æque valde mirabilem in præservatione Virginea extitisse, & in modo, quo nulla, vel parva facta violentia naturæ, hæc ausa non est antevertere gratiæ fructum, sed tantisper expectavit, donec gratia ipsa triumphatrix fructum suum mirificæ præservationis prodixisset.

DIS-

DISPUTATIO II^A

De theologica Immaculata Virginis Conceptione.

SECTIO I.

De peccato originali.

§. I.

An sit, & quid originale peccatum?

130.

Enendum est contra hæreticos, & Judæos negantes peccatum originale, Parvulos descendentes ex Adamo non solum peccati poenam, sed etiam culpam, & peccatum contrahere. Probatur primo ex Psalmo 50. *Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, &*

in